

Седамнаестог фебруара, Косово је једнострано прогласило независност од Србије. Нисмо изненађени што су ту „независност“ одмах признале САД, Немачка, Велика Британија, Француска. Косово је једна минијатурна територија, али у великој игри нафтних политичара значај Косова је обрнуто сразмеран његовој величини.

Косово нема нафте, већ има географски и стратешки положај за Транс-Балкански нафтовод – познат као нафтовод АМВО, по имену свог пројектанта и извођача албанско-македонско-бугарске нафтне компаније регистроване у САД – који ће прелазити преко Косова.

Нафтовод ће црпети нафту из Каспијског мора од бугарске луке Бургас и преносиће је преко Македоније, све до албанске луке Влора. Одатле ће затим бити преношена ка САД и европским земљама. Нафтовод АМВО, чија је цена процењена на 1,1 милијарду долара ће омогућити компанијама које раде у Каспијском мору да бродовима испоручују нафту све до Ротердама и источне обале САД уз много мање трошкове од садашњих.

Када постане активан 2011. године, нафтовод ће бити део незаобилазних инфраструктура коридора Исток-Запад, који подразумева аутопут, железницу и телекомуникационе линије од оптичких влакана. Овај нафтовод ће доводити нафту директно на европско тржиште елиминишући превоз танкерима који пролазе кроз еколошки осетљиве воде Егејског и Средоземног мора.

Агенција за трговину и развој САД је 2000. године, проширујући и осавремењујући оригиналну студију изводљивости пројекта из 1996. године, финансирала и студију изводљивости за овај нафтовод. Пројекат оригиналне студије је урадила компанија *Energie Brown&Root*, британска филијала у ексклузивном власништву компаније Халибартон (*Halliburton*).

Документ Агенције за трговину и развој САД објављен у мају 2000. потврђује да је тај нафтовод од стратешког интереса за САД. Према том документу, нафтовод ће снабдевати америчко тржиште нафтом и гасом у вредности процењеној на 600 милиона

долара месечно. У том документу се каже да је тај нафтовод неопходан јер ће нафта која долази из Каспијског мора „брзо превазићи капацитет Босфора као пута доставе“. Тај план ће, како бележи поменута агенција, омогућити да се „обезбеди константан доток сирове нафте за америчке рафинерије, америчким компанијама обезбеди кључна улога у развоју виталног коридора Исток – Запад, поспеши приватизација у региону на којој инсистира влада САД и олакша брза интеграција Балкана у Западну Европу.“

Према Агенцији, изградња овог нафтовода се подржава „од 1994.“.

У новембру 1998, Билл Ричардсон, тадашњи секретар за енергију, најавио је своју политику црпљења и извоза нафте из Каспијског мора. „Ради се о енергетској сигурности Америке“, објаснио је. „То је такође, због тога да би се спречио пренос енергената унутрашњим путевима од стране оних који не деле наше вредности. Ми покушавамо да привучемо ка Западу ове нове независне земље.“

„Више бисмо волели да их видимо зависне од западних трговинских и политичких интереса, него да се окрену на другу страну. Ми смо значајно политички инвестирали у Каспијско море и врло нам је важно да у исто време будемо задовољни и политичком и мапом нафтовода.“

Професор Мајкл Чосудовски (Michel Chossudovsky), аутор студије „America at War in Macedonia“

и

директор сајта
Global Research (
www.globalresearch.ca

) пружио нам је дубљи приступ увид у пројекат албанско-македонско-бугарског нафтовода:

“Конзорцијум нафтовода AMBO са седиштем у САД је директно повезан са политичком и војном власти САД и енергетском компанијом потпредседника САД Дика Чејнија, Халибартон. Студија изводљивости за нафтовод Транс-Балкан

AMBO

коју је урадила међународна инжињеринг компанија
Brown&Root Ltd

(британска филијала Халибартона) је одлучила да нафтовод буде интегрисан у коридор инфраструктура које укључују аутопут, железницу и телекомуникационе линије од оптичких влакана.“

„White and Case LLT, правна канцеларија из Њујорка којој се, чистом случајношћу, придружио William J. Clinton када је напустио Белу кућу, такође поседује удео у нафтоводу AMBO.“

„И на крају студије изводљивости коју је радио Халибартон, извршни директор Халибартона именован је за Генералног директора AMBO-а. Халибартон је такође, добио и услужни уговор за трупе САД на Балкану и створио базу

”
Bondsteel

“ на Косову која данас представља највећу америчку војну базу ван Америке саграђену после Вијетнама.“

Зато су, у јуну 1999. године, баш после бомбардовања Југославије, оружане снаге САД присвојиле 500 хектара обрадиве земље на југоистоку Косова, близу границе са Македонијом да би на њој направиле тај камп „Bondsteel“.

„Пројекат Транс-Балканског AMBO нафтовода би повезао нафтоводе коридора између Црног мора и басена Каспијског мора, где је центар највећих неексплоатисаних резерви нафте на свету. Милитаризација тих различитих коридора чини саставни део плана сачињеног у Вашингтону.“

Наклоњена преговорима о нафтоводима AMBO, влада САД их је директно подржала преко Агенције за трговину и развој (TDA) и Иницијативе за Јужни Балкан (SBDI). TDA је, потврђујући одговорност владе САД „за конкретизовање иницијативе

“, сугерисала да ће Албанија, Македонија и Бугарска морати да користе удружене снаге целог региона да би прикупиле јавни и приватни капитал (компанија из САД).

Влада САД је испунила своју улогу промовишући пројекат AMBO, одобравајући

Пише: Миреј Деламар
понедељак, 23 јун 2008 21:51

Халибартону више услужних уговора за америчке трупе на Балкану, међу којима је и један уговор на пет година, вредан 1,25 милијарди долара, који је одобрен од стране америчке војске 2005. године, упркос кривичним оптужбама против Халибартона које, према Крегу Бренегену (Craig A. Brannagan), аутору „On the Political Executive: Public or Private?“, тренутно истражује ФБИ.

Због свих ових разлога, независност Косова је обмана. Е вропска Унија , која је заинтересована за тај нови пут снабдевања нафтом, жели да на Косову створи једну европску полицијску и безбедносну мисију, а САД, преко НАТО и базе „Bondsteel“ – која поседује највећи затвор на Косову у коме се људи задржавају без икакве оптужбе и без могућности да се обрате адвокату или буду позвани пред суд – желе своје стално присуство у том региону, и све то уз саучесништво Генералног секретара УН, Бан Ки Муна. Спољна политика, безбедност, полиција, правосуђе и затвори биће под контролом ЕУ/НАТО/САД.

Само вето Русије у Савету безбедности може да осујети тај план шапе стављене на део територије Србије, из чисто економских разлога, најочигледније кршећи њен суверенитет и Повељу Уједињених нација.

(Извор неких информација: Abdus Sattar Ghzari „The Oil Factor in Kosovo Independence“ 24. 02.2008.

www.amperspective.com/html/the_oil_factor_in_kosovo.html

)

19. Јун 2008.